ΑΘΗΝΑΙ
15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1949
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
Ἔτος 13ον Ἀριθ. 112

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ἰδιοκτήτης-Διευθυντὴς
ΙΩ. ΣΠ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
Τ. Δ.
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 8

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Ν. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ
Γ' Σεπτεμβρίου 16
Τηλ. 55668

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Κατόπιν τοῦ θανάτου τοῦ προέδρου τῆς Ἀδελφότητος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Κυθηρίων Ἀντωνίου Δηλαβέρη, συνῆλθον εἰς γενικὴν συνέλευσιν τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος διὰ νὰ ἐκλέξουν νέον προεδρεῖον. Οὕτω κατὰ τὰς γενομένας ἀρχαιρεσίας ἐξελέγησαν :

Πρόεδρος Θεόδωρος Πρινέας ἔμπορος, Ἀντιπρόεδρος Ἀντώνιος Κατελοῦζος δικηγόρος, Γεν. Γραμματεὺς Κων)νος Φρατζεσκάκης ἔμπορος, Εἰδικὸς γραμματεὺς Γεώργιος Λουράντος ἐπιχειρηματίας, Ταμίας Θεόδωρος Κασιμάτης ἔμπορος καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. Βασίλειος Χλέτζος ἔμπορος, Ἰωάν. Κρίθαρης ἐργοστασιάρχης, Π. Βλαντῆς ἔμπορος, Χρῆστος Κυπριάδης εἰσοδηματίας.

Ἡ νέα Διοίκησις εὐθὺς ὡς συνῆλθεν εἰς σῶμα ἤρχισε τὴν ἐργασίαν της πρὸς τόνωσιν τῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων καὶ τὴν ἀμοιβαίαν σύσφιξιν δεσμῶν καὶ ἑτοιμάζει πλῆρες πρόγραμμα δράσεως πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Τόπου.

Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης ἔλαβεν μέρος εἰς τὸν μεγαλειώδη ἑορτασμὸν τῆς 25ης Μαρτίου, τὸν ὁποῖον ὠργάνωσεν ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικὴ κοινότης καὶ τὴν 2 Ἀπριλίου εἰς τὸ ἐπίσημον κατανυκτικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β'.

ΠΑΛΗΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΟΥ 1902

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 (τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τρ. ἔ.) φύλλον τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» μὲ τὴν ὑπογραφὴν «Τ» καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀρχοντες ἢ Κύριοι» — τὸ προσφιλὲς θέμα της — δημοσιεύεται ἄρθρον κύριον περιεχομενον καὶ σκοπὸς ἴσως τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἐξιστόρησις τῆς συζητήσεως τῆς γενομένης ἐνώπιον τοῦ ΣΤ΄. τμήματος τῆς Βουλῆς τοῦ 1902 περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς Κυθήρων, καθ' ἣν ἐξελέγησαν βουλευταὶ οἱ Σ. Στάης καὶ Δ. Καλούτσης καὶ ὑπέβαλον ἐνστάσεις ἐπιδιώκοντες τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς οἱ ἀποτυχόντες ὑποψήφιοι Ν. Δελακοβίας, Θ. Λογοθέτης καὶ Δ. Σοφίος.

Διηγεῖται λοιπὸν ὁ γράφων, ὅτι κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς ἐκείνης ἔγιναν πολλὰ ἄτοπα — καλπονοθεύσεις, δωροδοκίαι, ἀπειλαὶ καὶ ἐκβιασμοὶ — ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ἦτο ἡ ἐπιτυχία τῶν Σ. Στάη καὶ Δ. Καλούτση. "Οτι ἡ συζητησις τῶν ἐνστάσεων διὰ τῶν ὁποίων κατηγγέλοντο τὰ ἀνωτερω διεξήχθη ἐνώπιον τοῦ ΣΤ΄ τμηματος τῆς Βουλῆς εἰς τὸ ὁποῖον, ὅπως τονίζει, μετεῖχον βουλευταὶ περιωπῆς καὶ προήχθησαν ὅλα τὰ ἀποδεικνύοντα τα σκανδαλα στοιχεῖα. Καὶ ὅτι οἱ μετέχοντες εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο βουλευταὶ εὐρεθέντες πρὸ τοιούτων ἀδιαφιλονείκητων στοιχείων νοθείας τῆς ἐκλογῆς ἐξανέστησαν καὶ ἠγανάκτησαν κατὰ τῶν ἐπιτυχοντων.

Διὰ νὰ ἱκανοποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀπορίαν μας πῶς ἡ ἐκλογὴ ἐκείνη ἐπεκυρώθη καὶ ὑπὸ τοῦ τμήματος τοῦ ἐνεργησαντος τὸν ἔλεγχον καὶ ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Σώματος, ἀφοῦ ἀπεδειχθησαν, κατὰ τὸν γράφοντα, τόσον φοβερὰ σκάνδαλα, ἀνετρέξαμεν εἰς τὰς ἐπισήμους πηγάς, τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τῆς περιόδου ἐκείνης. Ἐκεῖ εὑρίσκομεν πρῶτον τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ ΣΤ΄ τμήματος πρὸς τὴν Βουλὴν (ἀρι. 54 τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1902 Παράρτ. τῆς Ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς τῆς Α΄. Συν ὅου τῆς ΙΣΤ΄. Περιόδου σ. 18). Καὶ πληροφορούμεθα ἐξ αὐτῆς ὅτι οἱ βουλευταὶ τοῦ τμήματος, ἀφοῦ ἤκουσαν τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἀντίκρουσιν τῶν ἐνστάσεων καὶ ἐξήτασαν τὰ προσκομισθέντα στοιχεῖα, ἔκριναν ὅτι τὰ καταγγελθέντα δὲν ἀπεδείχθησαν ποσως ουτε ἐκ τῶν ἀναπτυχθέντων προφορικῶς ὑπὸ τῶν ἐνισταμένων οὔτε ἐκ τῶν πρακτικῶν τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων ὅπου οὐδεμία ἔνστασις ὑπεβλήθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς οὔτε ἐξ ἄλλων στοιχείων καὶ ἐπρότειναν παμψηφεὶ τὴν ἐπικύρωσιν διὰ τὸν Σ. Στάην καὶ διὰ φήφων 10, ἐπιφυλαχθέντων 6 νὰ ἐκφράσουν τὴν γνώμην των ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας, διὰ τὸν Δ. Καλούτσην.

Ἔπειτα εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς ὁλομελείας τῆς Βουλῆς τῆς 24ης Ἰανουαρίου 1903, κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθη τελικῶς τὸ κῦρος τῆς ἐκλογῆς Κυθήρων, ὁλέπομεν (Ἐφημερὶς τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς Α΄. Συνόδου ΙΣΤ΄. Περιόδου 1902—1903 σ. 132) ὅτι, ἀφοῦ ὡμίλησαν συντόμως ἐπί τινος ζητήματος διαδικασίας οἱ βουλευταὶ Π. Πετρίδης καὶ Ν. Μπουφίδης, ἠρωτήτη ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ Βουλὴ ἂν ἐπὶ τῆς οὐσία θέλη τις νὰ λάβη τὸν λόγον, ἀλλ' οὐδεὶς ἐζήτησε νὰ ὁμιλήση. Καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἐπεκύρωσε δι' ἀμφοτέρους τοὺς ἐπιτυχόντας τὴν ἐκλογήν. Οὔτε λοιπὸν νοθεῖαι, οὔτε ἀγανάκτησις, οὔτε ἀντίρρησις καμμία. "Ολοι οἱ βουλευταὶ σύμφωνοι, ἑπομένως καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι. Ἂς σημειωθῇ δὲ ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς περιόδου ἐκείνης προκύψασα πλειοψηφία καὶ Κυβέρνησις ἦσαν ἀντίθετοι πρὸς τὰ κόμματα εἰς τὰ ὁποῖα ἀνῆκον οἱ Σ. Στάης καὶ Δ. Καλούτσης.

Ἀλλ' εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀναφέρεται καὶ μία ἀγόρευσις τοῦ Σ. Στάη, ὡς γενομένη ἐνώπιον τοῦ ΣΤ΄. τμήματος τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω συζήτησιν τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς Κυθήρων. Καὶ περιέχεται μάλιστα ἐντὸς εἰσαγωγικῶν, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἔχει ληφθῆ κατὰ λέξιν ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς.

Τοιαύτη ὅμως ἀγόρευσις δὲν εὑρίσκεται οὔτε εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα ἐπίσημα στοιχεῖα, τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ ΣΤ΄. τμήματος καὶ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς οὔτε εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἰδίας συνεδριάσεως (πρακτικὰ Συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς τῆς Α΄. Συνόδου τῆς ΙΣΤ΄. Περιόδου 1903 σ. 77).

"Οσοι ἐγνώρισαν τὸν Σ. Στάην, δὲν εἶχον ἀνάγκην οὔτε ἀπὸ τὴν βεβαίωσιν αὐτήν, διότι δὲν ἐπίστευσαν οὔτε διὰ μίαν στιγμὴν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ λεχθοῦν παρ' αὐτοῦ ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀγόρευσιν ἐκείνην. Ἀλλ' εἶναι ἴσως χρήσιμος διὰ τους νεωτέρους καὶ τοὺς μεταγενεστέρους.

Δὲν γνωρίζομεν οὔτε ποῖα εἶναι οὔτε ποῖον τὸ κῦρος τῶν ἐγγράφων τοῦ ἀρχείου τοῦ ἀρθρογράφου, ἐκ τῶν ὁποίων, ὡς λέγει, ἀνασύρει τὴν συζήτησιν. Ἀλλὰ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα παραθέτομεν ἡμεῖς εἶναι ἐπίσημα καὶ ἀδιαψευστα.

Καὶ εἰς αὐτὰ βεβαίως θὰ προσφύγῃ, ἀφοῦ ὑπάρχουν, ἐκεῖνος ποὺ θὰ θελήση ποτὲ ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

ΚΥΘΗΡΙΟΣ

ΗΡΩΪΚΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΠ. ΦΑΤΣΕΑΣ

Τὴν 23ην Μαρτίου ἐτελέσθη εἰς Ποταμὸν πάνδημον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἡρωϊκῶς πεσόντος παρὰ τὴν Φλώριναν τιμημένου τέκνου τοῦ Ποταμοῦ Παναγιώτου Φατσέα. Τὸ μνημόσυνον ἐτέλεσεν ὁ ἱερατ. προϊστάμενος Ποταμοῦ πανοσ. ἀρχιμ. κ. Κυριάκος Χλαμπέας, κατ' αὐτὸ δὲ διὰ συγκινητικοῦ ἐμπνευσμένου λόγου ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς κ. Βρεττὸς Τριάρχης ἐξῆρε τὰ σπάνια ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ χαρίσματα τοῦ ἡρωϊκοῦ νέου καὶ ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν ὀδύνην πάντων διὰ τὸν πρόωρον θάνατόν του.

Τὸ ἡρωϊκὸν αὐτὸ παλληκάρι τοῦ Ποταμοῦ ἦτο προσφιλὴς υἱὸς τοῦ ἐκ Φατσαδίκων Ἔλκοντος τὴν καταγωγὴν ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου κ. Σπυρίδωνος Φατσέα, συμβολαιογράφου. Ἀποφοιτήσας τοῦ Γυμνασίου ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διήνυε τὸ 3ον ἔτος τῶν σπουδῶν του. Σεμνὸς καὶ ἠθικός, προσηλωμένος εἰς τὰ ἰδανικὰ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Πίστεως, περιεβάλλετο μὲ τὴν ἄπειρον ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην ὅλων. Στρατευθεὶς, ἔλαβε μέρος εἰς τὰς μάχας τοῦ Γράμμου, ὅπου καὶ διεκρίθη διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ αὐταπάρνησίν του. Προκινουνευων πάντοτε, πολεμῶν ἡρωϊκώτατα, ἐτραυματίσθη. Διὰ τὴν ἀνδρείαν του αὐτὴν ἐτιμήθη μὲ τὸν πολεμικὸν Σταυρόν.

Ἀναρρώσας ἀπὸ τὰ τραύματά του ἐπανῆλθεν εἰς τὴν μονάδα του, τὴν ἡρωϊκὴν Ταξιαρχίαν τοῦ Ρίμινι, ἥτις εὑρίσκετο εἰς τὸν τομέα τῆς Φλωρίνης. Εἰς τὴν Ταξιαρχίαν αὐτὴν ἔλαχεν ἡ τιμὴ νὰ ὑπερασπίση τὴν Μακεδονικὴν Ἀκρόπολιν κατὰ τὴν ὁρμητικὴν ἐπίθεσιν τῶν ὀρδῶν τῶν κομμουνιστῶν τὴν 11ην καὶ 12ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. Μεταξὺ τῶν ὑπερασπιστῶν οἱ ὁποῖοι μὲ θάρρος ἀκατάδλητον καὶ μένος ἡρωϊκὸν προήσπισαν τὴν πολυπαθῆ Φλώριναν, πρῶτος μεταξὺ τῶν πρώτων, ἦτο καὶ ὁ Παναγιώτης Φατσέας. Εἰς τὰς σκληρὰς μάχας διὰ τὴν ἀπόκρουσιν τῶν ἐχθρικῶν ὀρδῶν, μαχόμενος ὡς λέων, ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς. Τὸν ἡρωϊσμόν του ἐξαίρει ἡ ἡμερησία διαταγὴ τοῦ διοικητοῦ 501ου τάγματος, ταγματάρχου κ. Γιαννακοπούλου, ἥτις γράφει:

«...Ὁ στρατιώτης Φατσέας Παναγιώτης τοῦ Σπυρίδωνος, κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν συμμοριτῶν ἐναντίον τῆς πόλεως Φλωρίνης, τὴν 11ην καὶ 12ην Φεβρουαρίου 1949, ἐπὶ τοῦ ἀνωνύμου ὑψώματος εὐρισκόμενος μετὰ τῆς διμοιρίας του, ἐπέδειξεν αὐτοθυσίαν' τόλμην καὶ ἀποφασιστικότητα. Οὕτως ὑπερέβη κατὰ πολὺ τὸ καλῶς ἐννοούμενον καθῆκον καὶ διὰ τῆς αὐτοθυσίας του προεκάλεσε τὸν θαυμασμὸν τῶν συναδέλφων του. "Οταν ἡ μάχη ἦτο εἰς τὸ ἔπρεπε γι' αὐτὸ νὰ ἀμειφθῇ ἄμα θὰ νικήσουν οἱ σύμμαχοι. Ὑπέγραψε ὡς Φρὰνκ Λίβινκτον καὶ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὴ σφραγίδα του καὶ σφράγισε τὴν ἐπιστολή. Ὁ καπετὰν Σκλάβος σὰν πραγματικὸς Ἕλληνας, μόλις ἔμαθε ποιὸς ἦταν ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδιοῦ μας, δέχθηκε χωρὶς ἀντίρρησι.

— Τὰ κατάφερε ἡ ἀπάτη λέει ὁ γέρο Χαλίλης.

Μᾶς ξανάβεσε καὶ συνεχίσαμε τὸ ταξίδι. Ὁ δεύτερος σταθμὸς ποὺ κάναμε ἦταν ὁ Γέρακας — ἕνα λιμανάκι κοντὰ στὴν Μονεμβασία. Ἐκεῖ ὑποχρεωθήκαμε νὰ σταματήσωμε γιατὶ τελείωσε τὸ πετρέλαιο τοῦ καπετὰν Σκλάβου. Ὁ Φώτης ὑπεσχέθηκε στὸν καπετὰν Σκλάβο νὰ τοῦ βρῇ πετρέλαιο.

Σ' ἕνα καφενεδάκι τοῦ Γέρακα, ὁ Φώτης ἔγραψε δυὸ τρεῖς ἀγγλικὲς ἐπιστολὲς μὲ τὴν ὑπογραφὴ Φρὰνκ Λιβινκτον. Τὶς σφράγισε μὲ τὴ σφραγίδα του καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὰ χωριὰ τῆς Πελοποννήσου ποὺ ἦταν ἐκεῖ τριγύρω. Οἱ μαγικὲς ἐπιστολές του μὲ τὴ μυστηριώδη σφραγίδα ποὺ παρίσταν ε δυὸ λεονταράκια, ἔκαναν τὸ θαῦμα τους. Τὴν ἄλλη μέρα κατὰ τὸ βραδάκι τὸν εἴδαμε νὰ καταφθάνῃ μὲ δυὸ φορτώματα πετρέλαιο.

Λίγες ὧρες πρὶν γυρίσῃ ὁ Φώτης, εἴμαστε καθισμένοι σ' ἕνα μαγαζάκι τοῦ Γέρακα μὲ τὸ γέρο Χαλίλη καὶ κουτσοπίναμε. Φαίνεται ὅτι τοῦ ἄρεσε τοῦ γέρου τὸ κρασί καὶ τὰ ἑκατοστάρακια ἀρχίσανε νὰ πυκνώνουνε. Τὰ κατάφερνα νὰ μὴν πίνω πολύ. Ὁ Χαλίλης ἄρχισε σιγὰ-σιγὰ νὰ μιλᾶ πεῤῥσότερο ἀπὸ ὅ,τι συνήθιζε. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἔκανε μιὰ ἐκμυστήρευσι ποὺ δὲν τὴν περίμενα.

«Ὁ Φώτης, Φρὰνκ Λίβινκτον σαχλαμάρει. Ἐγὼ τὸ Φώτη τὸν ξέρω σὰν κάλπικη δεκάρα. Μὴν ἀκοῦς τί λέει. Πρόσεχε ὅμως μὴ σοῦ φύγῃ κουβέντα. Τόνε λένε Φώτη Κοντογιάννη. Εἶναι ἀπὸ τὴ Λῆμνο. Ταγματάρχης λέει τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Σκ... εἶναι. Ξαίρεις ποὺ τὸν ἔχω γνωρίσει τὸ Φώτη; Ἔ; Στὴ φυλακὴ τὸν ἔχω γνωρίσει.

»Εἶναι ἀπατεώνας, μεγάλος ἀπατεώνας».

Ἔμεινα κατάπληκτος.

— Καλὰ ἐσὺ γιατὶ ἤσουνα στὴ φυλακή; τὸν ἐρώτησα.

Κούνησε τὸ κεφάλι του ὁ Χαλίλης.

— Κάτι εἶχα κάνει κι' ἐγώ. Εἶμαι μάρκα, μεγάλη μάρκα. Ἐμένα στὴν Αἴγυπτο μὲ ξαίρανε ὅλοι. Ἄμα ρωτήσῃς τὶς πέτρες στὸ λιμάνι τῆς Ἀλεξάντρας «Ρέ, τόνε ξέρετε τὸ Χαλίλη», θὰ σοῦ ποῦνε ναί. Λοιπὸν εἶχα ἀναλάβει νὰ σκοτώσω ἕνα πολιτικὸ στὴν Αἴγυπτο, τὸν Κ..... Δηλαδὴ μὲ βάλανε, δηλαδή... δὲ μ' ἔνοιαζε... Πῆγα μὲ τὸ περίστροφο στὸ ξενοδοχεῖο ποὺ ἔμενε. Φτάνω κοντὰ στὴν κάμαρή του καὶ παραφύλαγα. Τὴν ὥρα ποὺ πῆγε ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα γιὰ νὰ βγῇ τοῦ τράβηξα μιά. Πέφτει χάμω. Ὅπως ἔμαθα ὅμως ὕστερα, παρίστανε τὸ σκοτωμένο, δὲν εἶχε πάθει τίποτα. Τὸ βάζω στὰ πόδια. Κατάλαβα πὼς μὲ κυνηγοῦσανε. Ὁ ἕνας μὲ πλησίαζε. Τοῦ τραβάω μιὰ καὶ τόνε ξαπλώνω χάμω. Αὐτὸς ἔπεσε σ' ἀλήθεια. Ἀπὸ τότε δὲν ἔχω ξαναπατήσει στὴν Αἴγυπτο. Τώρα πρωτοπάω. Πρόσεχε μὴ μάθῃ τίποτε ὁ Φώτης ἀπ' ὅ,τι σοῦ μίλησα καὶ σοῦ εἶπα.

"Αδειασε τὸ ποτήρι καὶ πῆρε ἕνα ὕφος ἀνθρώπου ποὺ θαύμαζε τὸν ἑαυτό του γιὰ τὰ κατορθώματα ποὺ εἶχε κάνει στὴ ζωή.

— Μὲ ὡραῖα φροῦτα ἔμπλεξα, σκέφθηκα.

Μόλις ἔφτασε ὁ Φώτης μὲ τὸ πετρέλαιο, ὁ καπετὰν Σκλάβος μᾶς φώνεξε νὰ ἑτοιμαστοῦμε. Σὲ λίγο ἀφήναμε πίσω μας τὸ γραφικὸ λιμανάκι τοῦ Γέρακα. Ἀπὸ τὴ μεριὰ τῆς θάλασσας δὲν τὸ βλέπεις καθόλου. Πλησιάζεις τὴν ξηρὰ καὶ νομίζεις ὅτι θὰ πέσῃς πάνω στὰ βράχια. Καὶ ὅμως, ἀριστερά σου βλέπεις μιὰ ἀγκάλη. Προχωρεῖς, στρίβεις δεξιὰ καὶ βρίσκεσαι σὲ μιὰ στενόμακρη λιμνοθάλασσα ποὺ θὰ ἔχῃ βάθος 800 μέτρων. Στὸ δεξιὸ μέρος εἶναι κτισμένα τὰ σπιτάκια. Εἶναι τόσο παράξενο καὶ τόσο γραφικὸ τὸ λιμανάκι αὐτό, ποὺ ἀξίζει νὰ τὸ ἐπισκεφθῇ ὅποιος ξέπεση στὰ μέρη ἐκεῖνα.

Πλησιάζομε στὸν κάβο Μαλέα μὲ τέλεια μπονάτσα καὶ σὲ λίγο ξεπροβάλλει ἀπέναντί μας τὸ Τσιρίγο. Τὸ νησί μας μὲ τὶς ἀπαλὲς γραμμές του παρουσιάζει ἀπὸ μα κριὰ μιὰ ἤμερη σιλουέττα. Θὰ μποροῦσε νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἡ ἐμφάνισίς του αὐτή, εἶναι μιὰ ἔκφρασις τῆς ζωῆς καὶ τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων ποὺ κατοικοῦν πάνω σ' αὐτό.

Εἴχαμε πλώρη γιὰ τὸν Αὐλαίμονα. Κατὰ τὸ μεσημεράκι εἴχαμε φτάσει ἐκεῖ καὶ πίναμε τὸ καφεδάκι μὲ τὴ ζαχαρίνη στὸ μαγαζάκι τοῦ Μαύρου. Ἐκεῖ μάθαμε ὅλα τὰ νέα τοῦ Τσιρίγου καὶ ὅ,τι πληροφορίες μᾶς ἦταν ἀπαραίτητες. Δὲν διαδώσαμε βέβαια γιὰ ποιὸν πραγματικὸν λόγον βρισκόμαστε στὸ Τσιρίγο. Ὁ μόνος ποὺ ἔμαθε ἀπ' τὴν ἀρχὴ τὸ σκοπό μας ἦταν ὁ Θόδωρος ὁ Κάπονας, ποὺ ἔμενε τότε στὸν Αὐλαίμωνα. Στάθηκε ἐξαιρετικὸς πατριώτης. Μᾶς ἐπροστάτεψε καὶ μᾶς βοήθησε μὲ τὸ πάρα πάνω σὲ ὅ,τι χρειαστήκαμε.

Ἐκάναμε μιὰ ἐκστρατεία στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Τσιρίγου. Πήγαμε στὸν Ποταμὸ καὶ στὸν Καραβᾶ προσποθώντας νὰ βροῦμε βενζίνη. Εἴχαμε μάθει ὅτι εἶχε βουλιάξει ἀπὸ τὰ συμμαχικὰ ὑποβρύχια στὸ Ταίναρο μιὰ γερμανικὴ νηοπομπὴ φορτωμένη μὲ βαρέλια βενζίνης καὶ ὅτι ἀρκετὰ ἀπ' αὐτὰ βγήκαν στὶς ἀκρογιαλιὲς τοῦ Τσιρίγου.

Κατωρθώσαμε νὰ βροῦμε βενζίνη στὸν Καραβᾶ καθὼς καὶ ἀρκετὴ βοήθεια ἀπὸ μερικοὺς γνωστούς. Στοῦ Τζίμη τοῦ Κορωναίου τὸ σπίτι ἐπαίρναμε ἀποφάσεις, ἐνῶ πάρα κάτω στοῦ Γεώργου τοῦ Σουρῆ τὸ σπίτι ἡ γυναίκα του ἡ κ. Κούλα μὲ τὴν γυναίκα τοῦ κ. Τζίμη τὴν κ. Μαίρη, μᾶς ἔφτιαναν σημαῖες.

Μᾶς ἔρραψαν τρεῖς σημαῖες. Μιὰ Ἑλληνική, μιὰ Ἀγγλική καὶ μιὰ Γερμανική. Ἔτσι εἴχαμε ἀπ' ὅλες στὸ καῖκι γιὰ νὰ τὶς χρησιμοποιήσωμε ἀνάλογα μὲ τὴν περίστασι ποὺ θὰ μᾶς εὕρισκε. Ὁ Κώστας ὁ Κορωναῖος (ὁ Μελισοφάος) ἀπ' τὸν Καραβᾶ καὶ ὁ Γιώργος ὁ Κουνέλης ἀπεφάσισαν νὰ ἔλθουν μαζί μας στὴν Αἴγυπτο. Στὸ σπίτι μας στὸν Καραβᾶ, ἡ μητέρα μου, ἡ μητέρα τοῦ Κορωναίου καὶ τοῦ Γιώργου ἔκαναν δικές τους συγκεντρώσεις, τά ζοντας κεριὰ καὶ λειτουργίες στὴ Μυρτιδιώτισσα καὶ σ' ὅλους τοὺς Ἁγίους τοῦ Τσιρίγου.

(Ἀκολουθεῖ)

Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΩΡΤΑΣΘΗ
ΜΕ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ

ΚΥΘΗΡΑ, (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Μετὰ τῆς ἁρμοζούσης λαμπρότητος ἐωρτάσθη ἐφέτος εἰς Κύθηρα ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας. Ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ὁμάδες μαθητῶν καὶ προσκόπων περιερχόμεναι τὴν πόλιν ἔψαλλον πατριωτικὰ ἄσματα, ἐνῶ οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἐκρούοντο χαρμοσύνως.

Τὴν 10ην π. μ. εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν, ὅστις ἦτο κατάμεστος κόσμου, ἐψάλη δοξολογία, παρουσία τῶν ἀρχῶν. Ὁμοῦ προσκόπων ἐτήρει τὴν τάξιν καὶ ἀπέδιδε τιμάς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ἐγένετο εἰς τὴν πλατεῖαν Στάη, καὶ πρὸ τῶν ἐπισήμων, παρέλασις τῶν προσκόπων καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου. Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν προεκάλεσεν ἡ ἐμφάνισις 25 μαθητριῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Γυμνασίου, αἱ ὁποῖαι παρήλασαν μὲ τοπικὰς Κυθηραϊκὰς στολάς. Τὸ γενικὸν πρόσταγμα τῆς παρελάσεως εἶχεν ὁ γυμναστὴς κ. Θεόδ. Γορδοβανᾶς.

Μετὰ ταῦτα, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου», ἐγένετο πανηγυρικὴ τελετὴ τοῦ Γυμνασίου. Κατ' αὐτήν, ἐψάλησαν ἐν ἀρχῇ ἐκκλησιαστικὰ ἄσματα ἀπὸ τὴν χορωδίαν τοῦ Γυμνασίου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Σ. Καλούτση. Ἐπηκολούθησεν ἡ ἀπαγγελία ἐθνικῶν ποιημάτων ὑπὸ τῶν μαθητῶν Ἐμμ. Σαμίου, Σ. Καλοκαιρινοῦ, Ν. Πετροχείλου, Π. Στρατηγοῦ καὶ τῶν μαθητριῶν Α. Κασιμάτη, Φ. Πετροχείλου, Χ. Στάθη καὶ Σ. Γεωργούλη καὶ ἡ ἐκτέλεσις θνικῶν ἀσμάτων ὑπὸ τῆς χορωδίας καὶ ὑπὸ ὁμάδος μαθητριῶν ἀποτελουμένην ἀπὸ τὰς Ἄνναν Κασιμάτη, Φωτεινὴν Πετροχείλου, Εὐτυχίαν Κασιμάτη, Δ. Πλειώνη, Σ. Γεωργούλη καὶ Μ. Μαργέτη, τῇ συνοδείᾳ κιθάρας. Ἀκολούθως ὁμάδες μαθητριῶν μὲ τὰς τοπικὰς στολὰς ἐχόρευσαν ἐθνικοὺς χορούς, τῇ συνοδείᾳ δύο ἀκορντέων.

Τὴν σημασίαν τῆς ἑορτῆς ἀνέπτυξεν πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὁ γυμνασιάρχης κ. Ν. Γεωργούλης, ὅστις ἀνέγνωσε καὶ προκήρυξιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Κ. Τσάτσου.

Μετὰ τὸν κ. Γυμνασιάρχην ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, ἐκ μέρους τῆς κοινότητος Κυθήρων ὁ δικηγόρος κ. Σ. Καλούτσης.

Ὁ κ. Σ. Καλούτσης, ἀρχόμενος τοῦ λόγου του, ἐξῆρε τὴν διπλῆν συμβολικότητα τῆς ἑορτῆς, θρησκευτικὴν καὶ ἐθνικήν. Ἐχαρακτήρισε τὴν 25ην Μαρτίου ὡς ἡμέραν χαρᾶς, ἡμέραν ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ ψυχικῆς ἀνατάσεως δι' ὅλους τοὺς "Ελληνας καὶ ἐξῆρε τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας τὸ ὁποῖον διεῖπε τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ 21.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Καλούτσης ἀνεφέρθη εἰς τὸν σημερινὸν ἀγῶνα τῆς φυλῆς ἐναντίον τῆς ὑπὸ τῶν βορείων γειτόνων μας ὑποκινουμένης ἀνταρσίας, ἡ ὁποία σκοπὸν ἔχει τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Εἶτα, ἀνέπτυξεν ὅτι ἡ ἔννοια τῆς Ἐλευθερίας εἶναι ταυτόσημος μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς Ἑλλάδος καὶ κατέληξε:

«Στὸ βωμὸ τῆς Ἐλευθερίας, θυσιάστηκαν καὶ θυσιάζονται γενεὲς ὁλόκληρες Ἑλλήνων. Κι' αὐτή, ἀγνὴ Θεά, χαρίζει καὶ θὰ χαρίζῃ πάντοτε τὸ χαμόγελό της στὴν ἀθάνατη φυλὴ τῶν Ἑλλήνων ποὺ ξέρει νὰ τὴ λατρεύῃ».

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Καλούτση ἐκάλυψαν ζωηραὶ ἐπευφημίαι καὶ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τῶν Ἀσοφιλῶν Βασιλέων καὶ τοῦ ἡρωϊκοῦ μας στρατοῦ.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς ἐπετείου ἐγένετο ὡσαύτως σχολικὴ ἑορτὴ εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Χλαμπέας, ἔλαβε δὲ μέρος ἡ χορωδία Ποταμοῦ. Μετὰ τὸν «Πολυχρονισμὸν» καὶ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τῶν Βασιλέων καὶ τοῦ Στρατοῦ, ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ὁ διευθυντὴς τοῦ Δημ. Σχολείου

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ»

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΕΥΓΕΝΗΣ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ
ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ κ. ΜΙΧ .Ι. ΣΙΜΙΤΕΚΟΛΟΥ

ΦΑΤΣΑΔΙΚΑ, Μάρτιος 1949. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.— "Οπως μᾶς ἀνεκοίνωσεν ὁ ἀγαπητός μας φίλος κ. Ἰωάννης Λουράνδος πρόεδρος Κοντολιανίκων, μόλις ὁ Μέγας εὐεργέτης τῆς νήσου κ. Μιχ. Ἀντ. Σιμιτέκολος ἐπληροφορήθη τὴν τραγωδίαν τῆς οἰκογενείας Θεοδώρου Ζαντιώτη ἐκ Γερακαρίου ἀπέστειλε πρὸς αὐτὴν μέσω τοῦ οἰκείου Προέδρου κ. Μηνᾶ Γεωργᾶ τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων δολλαρίων πρὸς ἀνακούφισιν αὐτῆς. Ἀντὶ νὰ σχολιάσωμεν τὴν νέαν ἐκδήλωσιν τῶν ὑψηλῶν αἰσθημάτων τοῦ κ. Σιμιτέκολου, παραθέτομε τὴὴ σχετικὴν περικοπὴν τῆς ἐπιστολῆς ποὺ ὁ κ. Σιμιτέκολος ἔγραψεν σχετικῶς πρὸς τὸν ἐξάδελφόν του κ. Ἰωάννην Λουράνδον, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«...Σήμερον ἔλαβα τὴν «Κυθηραϊκὴν Δρᾶσιν» τοῦ Φεβρουαρίου, καὶ μὲ θλῖψιν εἶδα τὸ φοβερὸν δυστύχημα ὅπου συνέβη εἰς τὸ σπίτι τοῦ Θεοδώρου Ζαντιώτη εἰς τὸ Γερακάρι, ἀπὸ κεραυνό, καὶ ὅπου, καθὼς γράφει ἡ ἐφημερίς, τοῦ ἐσκότωσε τὸ παιδί του καὶ τοῦ κατέστρεψε τὸ σπίτι ὁλόκληρο. Αὐτὸ μὲ ἐλύπησε πάρα πολὺ καὶ πῆγα σήμερον καὶ τοῦ ἔστειλα μέσω τοῦ προέδρου κ. Μηνᾶ Γεωργᾶ δολλάρια διακόσια πρὸς μικρὰν αὐτοῦ ἀνακούφισιν. Ἐλπίζω καὶ εὔχομαι νὰ εὑρεθοῦν ἀρκετοὶ φιλάνθρωποι νὰ τὸν βοηθήσουν...»

Δ. Σ. Κ.

Η ΟΔΟΣ ΔΡΥΜΟΝΑ-ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ (ΞΕΡΟΥΛΑΚΙ)

ΔΡΥΜΟΝΑΣ, Μάρτιος 1949. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Πρωτοβουλίᾳ τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ προσκυνήματος Ἁγίων Ἀναργύρων εἰς Ξερουλάκι καὶ τῇ προθύμῳ συνεργασίᾳ πάντων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου μας, ἤρχισαν ἐργασίαι προς κατασκευὴν ἀμαξιτῆς ὁδοῦ συνδεούσης τὸ χωρίον μας μὲ τὸ γραφικὸν καὶ ἀξιοθέατον Ξερουλάκι. "Ηδη αἱ ἐργασίαι ἔχουν προχωρήσει ἱκανοποιητικῶς καὶ ἡ διάνοιξις τῆς ὁδοῦ ἔφθασεν εἰς τὴν τοποθεσίαν Τσαβαλὰ ἀπὸ ὅπου ἡ ἱερὰ Μονὴ εἶναι ὁρατή. Πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου, οἱ κάτοικοι Δρυμῶνος προσφέρουν δωρεὰν τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν των, ἔχουν ὅμως ἀνάγκην καὶ χρημάτων διὰ τὴν ἀγορὰν ὑλικῶν καὶ ἐργαλείων καὶ δι' αὐτὸ ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ Ἁγίων Ἀναργύρων ἀπευθύνει ἔκκλησιν πρὸς πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ Δρυμωνιάτας καὶ πρὸς πάντα φιλόθρησκον καὶ φιλοπρόοδον Κυθήριον ἵνα συντρέξουν τὸ ἔργον διὰ τοῦ ὀβολοῦ των. Τὰ μέχρι σήμερον ἔτεσι ἐκαλύφθησαν ἐν μέρει ἀπὸ τὴν δωρεὰν τοῦ κ. Κοσμᾶ Ταμβάκη καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς οἰκονομίας τῆς ἱερᾶς Μονῆς. Τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ναοῦ, ἥτις εἶχε καὶ τὴν φαεινὴν ἰδέαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀνωτέρω ἔργου, ἀποτελοῦν οἱ κάτωθι ρέκται συμπατριῶται: Σπυρίδων Μάχειρος, ἱερεύς, Ἰωάν. Θ. Βενέρης, Ἀντώνιος Χ. Βενέρης, Βασ. Κασιμάτης, Ἰω. Π. Κασιμάτης καὶ Ἰωάν. Ἀντ. Μάγειρος.

ΝΕΑ ΛΙΜΕΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Νομάρχου Ἀττικῆς, διωρίσθη νέα Λιμενικὴ ἐπιτροπὴ Κυθήρων ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν κ. κ. Ἐμμ. Κοντολέοντος φαρμακοποιοῦ, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ, Ἀντων. Στάθη, Διον. Μαργέτη, Νικολ. Μουτζουράκη, Ἀ. Φατσέα, Εἰρηνοδίκου καὶ Τελώνου Κυθήρων. Ἡ ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα εἰς πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν, ἐξέλεξεν ὡς Πρόεδρον τὸν κ. Α. Στάθην.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Βαΐων ὁ κ. Μηνᾶς Κασιμάτης, ἰδιοκτήτης τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου 87 ζαχαροπλαστείου «Ὁ Κρίνος» μετέβη μετὰ εἰδικοῦ συνεργείου τεχνιτῶν εἰς τὸ ἐν Ν. Σμύρνῃ Ὀρφανοτροφεῖον 'Ιωσηφόγλειον ἔνθα στεγάζονται ὑπερεξακόσια ἀνταρτόπληκτα παιδάκια καὶ παρεσκεύασε ἐν ἀφθονίᾳ λουκουμάδες. Τοὺς λουκουμάδες αὐτοὺς διένειμε εἰς τὰ ἀνταρτόπληκτα παιδιά, εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὀρφανοτροφείου, εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντα παιδάκια τοῦ Ἀσύλου Ἁγίου Ἀνδρέου, ὡς καὶ εἰς τοὺς πολυπληθεῖς προσκεκλημένους οἱ ὁποῖοι ἐτίμησαν τὴν ἑορτήν, ἡ ὁποία ἐπεσφραγίσθη διὰ φαλμῶν καὶ εὐχαριστιῶν πρὸς τὸν Ὕψιστον.

ΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Τὴν 14ην Μαρτίου ἅπαντες οἱ δημοδιδάσκαλοι τῆς νήσου, συνῆλθον εἰς γενικὴν συνέλευσιν εἰς Καρβουνάδες, προκειμένου ν' ἀποφασίσουν ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως Διδασκαλικοῦ Συλλόγου εἰς Κύθηρα.

ΑΣΥΡΜΑΤΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Ὁ παρὰ τῷ ΤΤΤ γραφείῳ Κυθήρων ὑπηρετῶν ὑπάλληλος κ. Γεώργιος Κουρεμπανᾶς διετάχθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ΤΤΤ ὅπως μεταβῇ εἰς Ἀντικύθηρα καὶ ἐγκαταστήσῃ μηχάνημα ἀσυρμάτου τηλεφώνου διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν τῆς νησίδος μετὰ τῶν Κυθήρων.

ΤΑ ΕΦΟΔΙΑ

Κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον μετεφέρθησαν εἰς τὴν νῆσον 4.000 ὀκάδες ὀσπρίων διὰ γενικὰς διανομάς, ποσότης καφὲ καὶ ἀρκεταὶ ποσότητες ἀκαθάρτου πετρελαίου καὶ βενζινῶν.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΖΩΗ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
Ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος κάθε φίλου τοῦ σινεμᾶ. "Υλη ἐνδιαφέρουσα. Εἰκονογράφησις Πλουσία.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Ὁ νεαρὸς φοιτητὴς Ἀλέξανδρος Φριλίγκος, υἱὸς τοῦ ἐν Κουηνσλάνδῃ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Χ. Φριλίγκου, ἐξελέγη μέλας τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Αὐστραλιανοῦ Χριστιανικοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὴν Πανεπιστημιακὴν διάσκεψιν ἡ ὁποία συνέρχεται εἰς τὸ Γούντσαϊντ τῆς Νοτίου Αὐστραλίας διὰ νὰ μελετήσῃ σεξουαλικὰ προβλήματα.

Ὁ Ἀλέξανδρος Φριλίγκος εἶναι δευτεροετὴς φοιτητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ὡς ἄνω Πανεπιστημίου, ἀγαπᾶται δὲ ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ συναδέλφων του διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ποὺ δεικνύει καθὼς καὶ διὰ τὴν εὐστροφίαν τοῦ πνεύματος καὶ τὴν ὀξυνοιάν του.

Ἀπόδειξις τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως μὲ τὴν ὁποίαν περιβάλλεται εἶναι καὶ ἡ ἐκλογή του μεταξὺ τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ὁμάδος τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸ ὁποῖον φοιτᾷ, διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐπιστημονικὴν διάσκεψιν.

ΕΥΣΕΒΗΣ ΔΩΡΕΑ

Ἡ συμπατριῶτις κ. Μαρία Παυλάκη, ἡ ὁποία διαμένει εἰς Λόγκ Ἄϊλαντ τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀπέστειλε πρὸς τὴν κ. Βασιλικὴν Δ. Φατσέα, εἰς Φατσάδικα, ποσότητα πολυχρώμων καὶ βαρυτίμων μεταξωτῶν ὑφασμάτων ὅπως κατασκευάσῃ δι' αὐτῶν καλύμματα διὰ τὰς Ἁγίας Τραπέζας, τὰ εἰκονοστάσια κλπ. τῶν Ἱερῶν Μονῶν Μυρτιδίων, Ἁγίας Ἐλέσσης, Ἁγίας Μόνης καὶ τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων εἰς Φατσάδικα.

Ἡ κ. Βασ. Δ. Φατσέα, μὲ βοηθὸν τὴν δίδα Κατίναν Ν. Σαμιου, εἰργάσθη φιλοτίμως καὶ ἀόκνως ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ ἐφιλοτέχνησεν ὡραιότατα καλύμματα καὶ χειροτεχνήματα διὰ τοὺς ἱερούς μας ναούς, τὰ ὁποῖα ἐκίνησαν τὸν θαυμασμὸν ἐκείνων ποὺ τὰ εἶδαν.

Δ. Σ. Κ.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Τὸ ἑσπέρας τῆς 25ης Μαρτίου εὑρέθη νεκρὸς ἐντὸς τῆς οἰκίας του παρὰ τὸ Λιβάδι, φέρων βαρύτατον τραῦμα εἰς τὴν κεφαλήν, ὁ ἐκ Λιβαδίου συνταξιοῦχος Γεώργιος Τριάρχης ἢ Μιαμιός. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τῆς νήσου ἐνεργοῦν αὐστηρὰς ἀνακρίσεις διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων τοῦ θανάτου.

ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Ὁ φιλοπρόοδος καὶ ρέκτης συμπολίτης κ. Νικόλαος Α. Πετρόχειλος, ἔμπορος, ἵδρυσε νέον μέγα κατάστημα εἰς τὴν πόλιν Κυθήρων μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀθηναϊκὴ Ἀγορά». Τὸ νέον αὐτὸ κατάστημα, ἐξαιρετικῶς καλαίσθητον εἰς ἐμφάνισιν καὶ πλουσιώτατον εἰς ἐμπορεύματα, ἀποτελεῖ μέγα ἆθμα διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς νήσου. Εἰς τὸν ἰδιοκτήτην του κ. Νικ. Α. Πετρόχειλον εὐχόμεθα πᾶσαν πρόοδον.

"ΟΙΚΟΣ ΚΑΠΝΙΣΤΟΥ"
Τὸ Κατάστημα τῆς Ἐμπιστοσύνης
Πλῆρες Ἐμπορίου Καλυντικῶν
ΙΩΑΝ. Π. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΥ
Ἐλευθερίου Βενιζέλου 3—5 Γηλ. 21-503 ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΤΡΟΣ Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 11, Τηλέφωνον 22-452
ΥΛΙΚΑ ΑΡΙΣΤΑ — ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΕΛΕΙΑ
ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΚΛΙΝΩΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι.ΦΑΤΣΕΑ "Η ΖΕΡΒΟΥ
ΤΣΚΑΛΑΡΙΑ — ΚΥΘΗΡΩΝ
ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΕΠΙΝΙΚΕΛΩΜΕΝΑ
ΚΑΙ ΜΗ. ΣΟΜΙΕΔΕΣ — ΝΤΙΒΑΝΙΑ κ.λ.π.

ΙΑΤΡΟΣ ΧΑΡ. Ε. ΚΡΙΘΑΡΗΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΤΩΝ ΣΤΗΘΙΚΩΝ
ΑΚΤΙΝΕΣ ROENTGEN
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ 4-7 μ. μ.
ΤΗΛΕΦ. 010.497
ΕΝ ΑΜΑΡΟΥΣΙΩ ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑ 1
(Παρὰ τὸν σταθμὸν αὐτοκινήτων)

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
Η ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΝΤΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ κ. Ι. Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Μὲ τὰ ἀεροπλάνα τῆς γνωστῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας Β.Ο.Α.Κ. ἀνεχώρησαν εἰς Αὐστραλίαν ὁ βουλευτὴν μας κ. Δ. Μαρσέλλον καὶ μετ' ὀλίγον συνωδεύσαμεν αὐτὸν εἰς τὸ Προξενεῖον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ζαμαρία, ἑνὸς τῶν καλυτέρων στελεχῶν τοῦ ὑπουργείου μας εἰς τὸν Προξενικὸν κλάδον. Ἀκολούθως συνηντήσαμεν τὸν ἐκλεκτὸν φίλον καὶ συμπολίτην κ. Γεώργιον Ἐμμ. Λουράνδον ὅστις καὶ ὡς ἐπιχειρηματίας κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὡς πνευματικὸς ἄνθρωπος ἀπολαμβάνει σπανίας ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ. Θὰ ἦτο ματαιοπονία ἂν ἐπεχειροῦμεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν κ. Λουράνδον διὰ τὰς πλουσίας καὶ ἐγκαρδίους περιποιήσεις του, χάριν εἰς τὰς ὁποίας ἡ διάδασίς μας ἐξ Ἀλεξανδρείας θὰ παραμένῃ πάντοτε εἰς τὰς καλυτέρας ἀναμνήσεις μας. Ὁ κ. Λουράνδος διατηρεῖ μεγαλοπρεπὲς κατάστημα — Μπάρ - Ρεστοράν — εἰς τὴν κεντρικὴν καὶ ἐπίκαιρον θέσιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σαφία Ζαγλούλ ἀριθμ. 44, ἀπασχολῶν ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ὑπαλλήλους, Ἕλληνας κατὰ τὸ πλεῖστον. Εἶνε νεοδμητον ἀνεγερθὲν ὑπὸ τοῦ ἰδίου καὶ ἀνῆκει εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ἀκινήτων τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας. Διὰ τὸ πνευματικὸν καὶ Ἐθνικὸν ἔργον τοῦ κ. Λουράνδου θὰ ἀσχοληθῶμεν ἐν καιρῷ, ἀρκούμενοι νὰ σημειώσωμεν ἐδῶ τὴν μεγάλην μας ἱκανοποίησιν διὰ τὴν ἐκτίμησιν τὴν ὁποίαν ὁ κ. Λουράνδος ἐξασφαλίζει εἰς τὸ Κυθηραϊκὸν ὄνομα διὰ τῆς λαμπρᾶς του δράσεως. τῆς φωτεινῆς του διανοίας καὶ τοῦ ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ του, χαρισμάτων καὶ προσόντων τὰ ὁποῖα κυριαρχοῦν εἰς τὸ ποιητικὸν καὶ λογοτεχνικὸν του ἔργον καὶ τὰ ὁποῖα κατευθύνουν τὰς σκέψεις καὶ τὰ ἔργα του.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Εἰς τὸ κέντρον τοῦ κ. Λουράνδου μᾶς ἐπεσκέφθησαν τὴν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς ὁ πρόεδρος τῆς Κυθηραϊκῆς ἀδελφότητος, ἔγκριτος συμπατριώτης κ. Θεοδ. Πριγέας μετὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἀδελφότητος κ. Ἀντωνίου Κατελούζου, διαπρεποῦς νομικοῦ ἀσκοῦντος τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας, καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως κ. Φραγκισκάκη, γνωστοτάτου διὰ τὰ πατριωτικὰ του αἰσθήματα καὶ τὴν λαμπρὰν ἐμπορικὴν του δρᾶσιν, δι' ὧν ἐπεβλήθη εἰς τὴν κοσμοπολιτικὴν κοινωνίαν τῆς Αἰγύπτου.

ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΙΣ

Καίτοι τὸ μικρὸν χρονικὸν διάστημα τῆς εἰς Αἴγυπτον διαμονῆς μας δὲν μᾶς διηυκόλυνε νὰ συναντήσωμεν περισσοτέρους συμπατριώτας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς συναντήσεις αὐτὰς διεπιστώσαμεν μὲ χαρὰν ὅτι τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Αἰγύπτου διακρίνει διαύγεια ἀντιλήψεων ὡς πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι συμβαίνοντα, βαθὺ αἴσθημα φιλοπατρίας, πίστις εἰς τὴν ἱερότητα τοῦ ἀγῶνος ποὺ διεξάγει τὸ "Εθνος καὶ ἀπόλυτος ἐμπιστοσύνη ὅτι τὰ ὅπλα τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος θὰ ἐπιβάλουν τὸν σεβασμὸν πρὸς ὅλους τοὺς ἐχθρούς της.

Ἰδιαιτέρως διὰ τὰ Κύθηρα καὶ διὰ τὰ μεγάλα ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν λαόν μας εἰς τὴν Αἴγυπτον, διεπιστώσαμεν πλήρη κατανόησιν, καὶ εὐθὺς ὡς ἡ κατάστασις πῆ ἐπὶ τρέψῃ οἱ Κυθήριοι τῆς Αἰγύπτου θὰ συνεχίσουν τὴν γνωστὴν παράδοσιν τοῦ Αἰγυπτιωτοῦ Ἑλληνισμοῦ. ὅστις συνετέλεσεν πάντοτε διὰ τὸν ἔργον του εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῆς πατρίδος μας.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΕΣΙΛ ΜΠΑΡ

Εἰς τὸ Κάϊρον συνηντήσαμεν τὸν κ. Θεόδωρον Π. Τζωρτζόπουλον διευθύνοντα μὲ ἀπαράμιλλον ἱκανότητα περίλαμπρον κατάστημα, τὸ γνωστότατον Σέσιλ Μπάρ, εἰς μίαν τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς Αἰγύπτου ἀκῆς Πρωτευούσης. Καὶ ἐδῶ ἡ γνωστὴ Κυθηραϊκὴ φιλοξενία μᾶς ἐξεδηλώθη κατὰ τρόπον συγκινητικὸν καὶ δυσκολευόμεθα νὰ εὕρωμεν φράσεις διὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν ἀγαπητὸν φίλον ποὺ τόσον τιμᾷ τὸν εὐανδρον Καραβᾶν. Μὲ ὑπερηφάνειαν ἐπίσης θὰ ἐνθυμούμεθα τὸ ὡραῖον κατάστημα Τζωρτζοπούλου, ἐκ διπλῶν εὐρυχώρων συνεχομένων αἰθουσῶν, ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Παν. Τζωρτζοπούλου πρὸ 20ετίας, καὶ συνιστῶν ἐμπραγτον ἀπόδειξιν τῆς Κυθηραϊκῆς δραστηριότητος.

Ἐκ τοῦ πολυαρίθμου προσωπικοῦ τοῦ Σέσιλ Μπάρ, ποὺ εἶνε ταυτοχρόνως καὶ πολυτελὲς ἐστιατόριον, συγκεντρῶνον τὴν πελατείαν του μεταξὺ τῆς καλυτέρας μονίμου κοινωνίας τοῦ Καΐρου, τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν εἶνε "Ελληνες καὶ ἐπισκεπτόμενος αὐτὸ ἔχεις τὴν ἐντύπωσιν — ὅπως ἄλλως τε καὶ εἶστὸ κατάστημα τοῦ φίλου Γεωργίου Λουράνδου — ὅτι εὑρίσκεσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν μᾶς προεκάλεσεν ἡ ἱκανότης, ἡ εὐφυΐα ἡ εὐφράδεια καὶ ἡ βαθεῖα γνῶσις τῶν Ἑλληνικῶν καὶ γενικωτέρων ζητημάτων ἀπὸ μέρους τοῦ νεαροῦ φίλου Θεοδώρου Τζωρτζοπούλου καὶ ἡ ἀνάπη αὐτοῦ ποὸς τὰ Κύθηρα καὶ τὴν Ἑλλάδα. καὶ θὰ ἦτο εὐτύχημα διὰ τὰ Κύθηρα ἂν μετοικῇ τῶν ἀποδήμων τέκνων των καὶ ἐὰν τῆς νέας γενεᾶς, εἶχε πολλοὺς νὰ ἐπιδείξῃ ὁμοίους πρὸς τὸν κ. Τζωρτζόπουλον.

Η Α.Θ. Π. Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς 3ης τρέχοντος συνωδευόμενοι καὶ ἀπὸ τὸν φίλον κ. Λουράνδον μετέβημεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας γενόμενοι δεκτοὶ ἐκ μέρους τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου κυρίου Χριστοφόρου τοῦ ὁποίου ἡ πρᾶότης, ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ φιλοπατρία συνιστοῦν πηγὴν ἐγκαυλήσεως διὰ τὸν ἔξω Ἑλληνισμόν.

Μὲ πόνον μᾶς ὡμίλησεν ὁ Παναγιώτατος διὰ τὰς δυσκολίας ποὺ συναντᾶ τελευταίως κατὰ τὴν σταθιοδρομίαν του ὁ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμὸς καὶ μὲ κάποιο παράπονο — πλήρως δικαιολογημένον ὡς πιστεύομεν — διὰ τὴν ἀδιαφορίαν ἡ ἔλλειψιν ἱκανότητος διὰ τὴν διπλωματικὴν μας ἐκπροσώπησιν, ὀφειλομένην βεβαίως εἰς τοὺς περισπασμοὺς τῆς πατρίδος καὶ τὸν συνεχιζόμενον πόλεμον. Πάντως τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἠρέπει νὰ προσέξῃ πολὺ πὰ ζητήματα τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνισμοῦ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ μεγαλυτέραν ἐνεργητικότητα δι' ὅσα ἀφοροῦν τὴν ἐκεῖ πολυάνθρωπον καὶ ἀκμαίαν Ἑλληνικὴν παροικίαν.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΜΑΣ

Εἰς Αἴγυπτον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ παλαιοῦ μας φίλου Παναγιώτου Ι. Σουρῆ, ὅστις ἀντιπροσώπευε τὴν ἐφημερίδα μας, ἡ «Κυθηραϊκὴ Δρᾶσις» ἐμείνεν ἀναντιπροσώπευτος καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πλεῖστα γεγονότα σχετικὰ μὲ τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν τῶν Κυθηρίων ἐν Αἰγύπτῳ δὲν ἐδημοσιεύθησαν. "Ηδη τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς ἐφημερίδος ἀνεθέσαμεν εἰς τὸν δραστήριον φίλον κ. Ἰωάννην Ν. Φατσέαν, ἀνήκοντα εἰς τὴν νέαν Κυθηραϊκὴν γενεὰν καὶ διακρινόμενον διὰ τὰ εὐγενῆ πατριωτικὰ του αἰσθήματα, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν δραστηριότητά του. "Οθεν πρὸς τὸν ἐν λόγῳ φίλον ἂς ἀπευθύνωνται τοῦ λοιποῦ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ φίλοι διὰ τὰς μετὰ τῆς ἐφημερίδος μας ὑποθέσεις των

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Θὰ ἦτο παράλειψις σοβαρὰ δι' ἡμᾶς ἂν κατὰ τὸ σημερινὸν σύντομον περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Κυθηρίων σημείωμά μας. δὲν ἐγράφομεν δύο λέξεις ἱκανοποιήσεως διὰ τὸν ἐλπιδοφόρον ὁλαστὸν τοῦ φίλου κ. Λουράνδου, Δημήτριον Γ. Λουράνδον, μαθητὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου Μανσούρας. Ὁ νεαρὸς συμπολίτης διακρινόμενος διὰ τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῦ εἰς τὰ μαθήματά του, προοιωνίζει μέλλον λαμπρὸν πρὸς τιμὴν τοῦ Κυθηραϊκοῦ ὀνόματος. Τὸν συγχαιρόμεν.

*

Καὶ τὸ ἀεροπλάνον μας μετὰ ἧδη πρὸς τὰς Αὐστραλιανὰς ἀκτάς. Ἡ πόλις τοῦ Ντάρβιν φαίνεται πλέον εὐκρινῶς. Ὁ βόμβος τοῦ ἀεροπλάνου μας ταλανίζει τὰ ὦτα, ὥστε νὰ μακαρίζωμεν τοὺς κουφοὺς «Ἀπ' ὅταν ἐκουφάθης ἀνάσανες» λέγει ἡ παροιμία. Καὶ ἡ παροιμία αὐτὴ δικαιώνεται ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τοὺς τυχεροὺς ἐπιβάτας τῶν ἀεροπλάνων. Αὔριον τὸ πρωὶ θὰ εἴμεθα — Θεοῦ θέλοντος — εἰς Σίδνεϋ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ συνεχίσωμεν — ἀλλὰ εἰς τὸ προσεχές.

Ι. Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΑΣ κ. ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ

Κατὰ τὸ τελεσθὲν εἰς τὸ Ἀκρωτήρι Κρήτης, εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἐθνάρχου, μνημόσυνον τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὡμίλησε καὶ ὁ συμπατριώτης βουλευτὴς Ἀθηνῶν καὶ πρώην ὑπουργὸς κ. Γρηγόριος Κασιμάτης.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Γρηγ. Κασιμάτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

"Οσοι σήμερα συγκεντρωνόμαστε, βαρυαλγεῖς προσκυνηταὶ τῆς ἀφθάστης μνήμης τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, δὲν αἰσθανόμαστε μόνον τὴν βαθύτατην θλῖψιν ποὺ καὶ τώρα ὕστερα ἀπὸ δέκα τρία χρόνια προκαλεῖ ὁ θάνατος τοῦ Γίγαντος. Δὲν ἔχουμε μόνον περισσότερον ἐδῶ αἰσθητὴν τὴν ἐντύπωσιν τοῦ κενοῦ ποὺ κατέλιπε τὸ κεραυνοβόλημα ἐκεῖνο τῆς Μοίρας εἰς τὴν ἡρωϊκὴ γῆ μας. Νοιώθουμε ἀκόμα, πὼς ἀντλεῦμε ἀπὸ τὸν χθόνιον κόσμον τοῦ Μινωϊκοῦ τριπτύχου τὴ δύναμι ν' ἀναμετρεῦμεν τὰ γεγονότα καὶ νὰ τοποθετοῦμεν, ἀξιολογημένοι-ς. στὴν θέσιν τους, τοὺς σταθμούς.

Ἀνοίγεται ἐμπρός μας, ἐδῶ ἀνάγλυφη ἡ ἱστορία τοῦ Γένους μας. Ἐνσαρκωτὴς τῆς ἱστορίας αὐτῆς ὁ Ἀθάνατος Νεκρὸς τοῦ Ἀκρωτηρίου. Ἐν σαρκωτὴς καὶ ὁδηγός.

Ἡ ἱστορία σχίζεται σὲ δύο. Δύο θυσιαστήρια τῆς ψυχῆς τοῦ λαοῦ. Μὰ εἰς τὸ θάθος εἶναι ἑνιαία. Τὸ κομμάτι της ποὺ πέρασε δένει καὶ καλεῖ τὸ κομμάτι ποὺ θὰ ἔρθῃ.

Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος δὲν ἦταν μονάχα ὁ φορεὺς τῆς Μεγάλης Ἰδέας. Ἦταν ἡ δυναμικὴ ἐμφάνισις τῆς νέας ἐξορμήσεως τῆς φυλῆς. Ἐξορμήσεως ὅμως ποὺ δὲν εἶχε μονάχα τὴν ἐξωτερικὴν ὄψη τῆς ἐθνικῆς ὁλοκληρώσεως μὰ εἶχε ἀκόμα καὶ μιὰ ὄψη ἐσωτερικὴ τὴν ἔψη τῆς κοινωνικῆς ἀναπλάσεως ἐξ ἴσου σπουδαία μὲ τὴν πρώτη. Γιὰ πρώτη φορὰ ἔγινε τότε Κράτος ἡ νεώτερη Ἑλλάδα...

Μὰ ἡ